

[Iver Poulsen.]

med tantieme eller gratiale. Vi finder faktisk denne kritik berettiget, i hvert fald er den en alvorlig overvejelse værd. Her kommer det an på at finde en formulering, der rammer rigtigt, og det gør man kun ved at beskrive den situation, der faktisk foreligger, at funktionæren efter aftale eller sædvane oppebærer disse beløb. Det, der viser beløbets karakter, er jo nemlig blot dette, at det udbetales regelmæssigt. Hvis man skal til at undersøge, om parterne har opfattet det som løn eller ej, er vi faktisk ikke kommet et skridt videre.

Derfor vil vi også på dette punkt stille ændringsforslag ved tredje behandling, og da vi agter at stille de forskellige ændringsforslag, jeg har omtalt, må jeg naturligvis vente med på mit partis vegne at tage stilling til lovforslaget ved tredje behandling.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Jeg takker de ærede ordførere for den stort set velvillige holdning, de på deres partiers vegne har indtaget over for mit lovforslag, som det efter behandlingen i folketingsudvalget med de foreslåede ændringer vil komme til at se ud.

Som det fremgår af udvalgsbetænkningen, og som det har været fremført under debatten her, har venstre og det konservative folkeparti besluttet sig til at tage det af de to partier fremsatte lovforslag tilbage, en beslutning, som jeg naturligvis må hilse med tilfredshed.

Jeg er også ganske enig i de synspunkter, som er fremført, gående ud på, at dette lovforslag på adskillige områder betyder en væsentlig forbedring i forhold til de i dag gældende vilkår, skaber større tryghed i ansættelsen og betyder en forbedret stilling for kvinderne på arbejdsmarkedet. Ikke mindst når talen er om de deltidsbeskæftigede kvinder, er forholdet det, at der i stigende grad har været behov for, at de gik ind på arbejdsmarkedet, hvorfor jeg må være af den opfattelse, også efter de bemærkninger, der er fremført i dag, at det

må være rimeligt at sikre dem den beskyttelse, som andre har, der på fuld tid er ansat inden for erhvervslivet.

Man kan naturligvis diskutere, om 15 timer er den rigtige grænse. Jeg vil heroverfor gøre opmærksom på, at der er dom for, at 20 timer kan give funktionærstatus, og jeg kan egentlig ikke se, når man tager i betragtning, at der i vid udstrækning er tale om, at der arbejdes et par dage om ugen, at arbejdsgiveren har behov for arbejdskraften i denne periode — det kan være fredag eller lørdag eller på andre tidspunkter, hvor der er tale om spidsbelastning — at arbejdsgiveren skulle være gunstigere stillet i sådanne tilfælde over for denne kategori af funktionærer end over for andre kategorier. Forholdet vil være det, at arbejdsgiverens forpligtelser forholdsmæssigt vil være de samme, og det, som er af meget stor betydning for disse funktionærer, er dels, at de bliver tillagt de rettigheder, som findes i opsigelsesbestemmelserne, dels sikres løn under sygdom og de øvrige beskyttelsesforanstaltninger, som findes i funktionærloven, og det må jeg fortsat mene er en god ting.

Til de enkelte problemer, som har været fremført, vil jeg først sige til det ærede medlem hr. Henry Christensen, som lidt ironisk — synes jeg — gav udtryk for, at han var glad for de hurtige svar, der var kommet fra arbejdsministeriet i forbindelse med det lovforslag, som jeg havde fremsat, og gav udtryk for, at det forhåbentlig var en praksis, der varer ved, at mig bekendt har det altid været sådan, at arbejdsministeriet, for så vidt spørgsmålets karakter har været af en sådan art, at det kunne besvares hurtigt, også har svaret hurtigt. Der kan jo imidlertid være mærkelige spørgsmål — hermed vil jeg ikke antyde, at der er stillet et eneste mærkeligt her — men der kan stilles spørgsmål, som det tager særdeles lang tid at undersøge og behandle, hvis man skal give udvalget de rigtige svar og de rigtige konkrete oplysninger om tingene. Jeg tror, at jeg helt og fuldt